

**Eryci[i] Pvteani Pietatis Thavmata In Bernardi Bavhvsi[i]
è Societate lesv Protevm Parthenivm**

Puteanus, Erycius

Antverpiæ, 1617

P. Virgo, tamquam Musa & Monas. Dotes eius infinitæ. Jnfinita χιλιας.
Infinitus Proteus, qui stellarum χιλιαδα continet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70659](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70659)

THAVMA P.

Virgo, tamquam Musa & Monas. Dotes eius infinita. Infinita chias. Infinitus Proteus, qui stellarum chiasa continet.

VIRGINEM sequor, facessant Musæ: Virgo nostra Musa est. Monadem admiror, facessant numeri: Monas numerum facit. Monas, ipsa Virgo est. Monas, ipsa Musa est, quæ Solem peperit, quæ verum ingenii Apollinem dedit, Virgo & Mater, Monas & perfecta. O secundū igitur Vatem, quem tam felix Pietatis aura imbuit! verum Vatem, qui laudes Virginis versu vno infinitas complexus est. Sed quid? faciliùs ampliari miraculum Poëtæ potuit, quam Virginis encomium restringi. Dotes Virginis Versus secutus est, & in infinitum, ut sic dicam, crevit. Creuit, inquam, ut numero tamen suo consisteret, & Virgine minor esset; in vno infinitus, in infinito unus. Etenim Millenarius tamquam infinitus, plenitudinem rerum immensam significat, & perfectionem. Summus enim est, & computationis varietatem concludit, à monade velut fonte in decadem, hinc in hecatontadem, inde in ipsum numerorum mare, quam chiliadem appellamus, profluens. Est igitur denarij sic cubus. quippe decas, quæ monadibus constat, in se ducta centenarium

IN PROTEVM PARTHENIVM. 101

narium constituit, figuram inquam quadratam, sed profunditate siue altitudine carentem. in hanc autem ut surgat, solidaque reddatur, centenarius decade rursus multiplicandus erit, & milenarij aceruus nascetur, numerorum velut numerus, limesque ultimus & perfectus. In longum enim haec decas, in latum haec hecatontas, in profundum haec chiliadas extendetur. Plenitudinem istam sic infinitam boni Scriptores passim usurpant. peculiariter Virgilius de Iride:

Mille trahens variis aduerso Sole colores.

Apud Aristophanem quoque χίλιαι πόλεις à Scholiaste πολλαὶ explicantur, numerisque finitus, pro infinito positus est. Nec à sacris Litteris haec formula aliena: *Mille anni ante oculos tuos, tam quam dies hesterna quæ præteriit.* Itaque, ut ad rem veniam, amplius quam infinitus hic Versus, hic omnibus cæli luminibus stellans Proteus: mille viginti duas facies sustinet. Hem, infinitus Proteus, & infinito maior: stellas omnes capit. sic tamen angustus & exiguus; omnes Virginis Dotes non capit. Non potest autem Carmen Cælo maius esse: vt laudet Virginem, cæli imaginem sumit. Sed maior cælo Virgo est: cælum regit. Ut Deum caperet, esse maior cælo debuit: & Vates, vt quod summum in naturâ est, exprimeret, cælum respexit. Tot in Versu Versus sunt, quot in cælo stellæ: tot in Virgine Dotes,

N 3 quot

Psalm.
LXXXIX.

quot stellas industria humana non numerauit:
Lucet cælum sideribus, Virgo Dotibus. Te, te
alloquar:

Es Virgo calum, & Virgo calo maior es.

THAVMA Σ.

*Dotium & stellarum comparatio. Tot in Virgine
Dotes esse, quot in calo stella sunt: non tot in calo
stellas esse, quot in Virgine Dotes sunt.*

Ab ipso hæ redeunt cælo voces:

Es Virgo calum, & Virgo calo maior es.

Quia æternis virtutum facibus luges, non iam
opus est stellis. Dotes tuæ, ô Diua, stellæ sunt.
Sint plures cæli, & omnes à Virgine stellas acci-
pient. Hoc igitur in accuratissimo Vate mirum
est: numerauit stellas cæli, Virginis Dotes con-
fessus innumerabiles esse: Inspice stellas, ac re-
cense, quisquis es, tot tibi Dotes dabo: inspice
Dotes, tot stellæ non erunt. Datum est Virgini,
quod cælum habet; ademptum cælo, quod Vir-
go possidet. Hic seruari tot versuum versu sensus
potuit, vt stellæ cæli in Dotibus Virginis num-
rarentur, finitæ in infinitis; Dotes Virginis vltra
stellas ascenderent. Tot sunt Dotes, quot stellæ,
& plures sunt: terminum stellæ, non Dotes ha-
bent. Verba quid ego facio? tam pulchrum Vir-
ginis θῶμα ipse Protei Auctor diuino Epigram-
mate